

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O story-מעשה מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
חולקו לשלשה	אמר מר:											◇	קבד.			
תנור תחלתו ארבעה ושיריו ארבעה - דברי רבי מאיר	ורמינהו: [רבי מאיר]											⚡	◇	קבד.		
במה דברים אמורים: בגדול, אבל בקטן - תחלתו כל שהוא, משתגמר מלאכתו שיריו - ברובו	חכמים:											⚡	◇	קבד.		
וכמה כל שהוא?												^	⚡	קבד.		
טפח, שכן עושים תנורים בנות טפח.	אמרי דבי רבי ינאי:											!	⚡	קבד.		
טעמא דאיכא שיריו ד', הא ליכא שיריו ד' טהור													⚡	◇	קבד.	
התם - דצלקיה מצלק, הכא - דעבדיה גיסטרא.	אמרי:												!	◇	קבד.	
שיריו ברובו	אמר מר:												■	◇	קבד.	
רובו דטפח למאי הוי?													⚡	קבד.		
שירי גדול ברובו	אביי:												■	◇	קבד.	
ארבעה	והאמרי רבנן:												⚡	◇	קבד.	
לא קשיא, הא בתנורא בר תשעה הא בתנורא בר שבעה.													!	◇	קבד.	
ואפילו שייר בה כדי מעפורת	הווא משום רבי ישמעאל												■	◇	קבד.	
לא שנו אלא טלית, אבל עור - חשיב	ריש לקיש:												◆	◇	קבד.	
אפילו עור נמי לא חשיב	רבי יוחנן:												◆	◇	קבד.	
עור טמא מדרס, חשיב עליו לרצועה וסנדלין, כיון שנתן בו איזמל טהור - דברי רבי יהודה	איתיביה רבי יוחנן לריש לקיש: [רבי יהודה]												◆	⚡	◇	קבד.
עד שימעיטנו מחמשה טפחים	חכמים:												◆	⚡	◇	קבד.
כי ממעט מיהא טהור, אמאי? לימא חשיב													⚡	קבד.		
הכא במאי עסקינן - דקא בעי ליה למושב זב.													!	◇	קבד.	
עור שיש עליו כזית בשר, הנוגע בצביב היוצא ממנו, ובשערה שכנגדו - טמא.													■	קבד.		
היו עליו כשני חצאי זיתים - מטמא במשא ולא במגע, דברי רבי ישמעאל	[רבי ישמעאל]												◆	■	קבד.	
לא במגע ולא במשא	רבי עקיבא:												◆	■	קבד.	
בשני חצאי זיתים שתחבן בקיסם והסיטן שהוא טמא, ומפני מה רבי עקיבא מטהר בעור - מפני שהעור מבטלן.	ומודה רבי עקיבא:												■	◇	קבד.	
לא שנו אלא פלטתו חיה, אבל פלטתו סכין - בטיל.	עולא אמר רבי יוחנן:												■	◇	קבד.	
אמר רבי יוחנן אפילו כתרטא?	רב נחמן לעולא:												⚡	◇	קבד.	
אין	אמר ליה: [עולא]												!	קבד.		
ואפילו כנפאי?	[רב נחמן]												⚡	◇	קבד.	
אין	אמר ליה: [עולא]												!	◇	קבד.	
האלהים אם אמר לי רבי יוחנן מפומיה לא צייתנא ליה	א"ל: [רב נחמן]												■	◇	קבד.	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הכי אמר עולא והכי אהדר ליה רב נחמן	כי סליק רב אושעיא אשכחיה ליה לרבי אמי, אמרה לשמעתייה קמיה:											◇	קבד.
ומשום דרב נחמן חתניה דבי נשיאה הוא, מזלזל בשמעתייה דר' יוחנן?	א"ל: [רבי אמי]											◇	קבד.
זמנין אשכחיה דיתבי וקאמר לה אסיפא:	[רב אושעיא אשכחיה ליה לרבי אמי]											◇	קבד.
היו עליו שני חצאי זיתים - מטמאים במשא ולא במגע דברי ר' ישמעאל	[רבי ישמעאל]	◆	■									◇	קבד.
לא במגע ולא במשא	רבי עקיבא:	◆	■									◇	קבד.
לא שנו אלא פלטתו חיה, אבל פלטתו סכין - בטי	רבי יוחנן:											◇	קבד.
מר אסיפא מתני לה?	א"ל: [רבי אמי]									^			קבד.
אין	א"ל: [רב אושעיא]											!	קבד.
ואלא עולא ארישא אמרה ניהליכו?	[רבי אמי]											^	קבד.
אין	א"ל: [רב אושעיא]											!	קבד.
האלהים אי אמר לי יהושע בן נון מפומיה לא צייתנא ליה	א"ל: [רבי אמי]											○	קבד.
כי אתא רבין וכל נחותי אמרוה ארישא	[רבין וכל נחותי]											○	קבד.
ואלא קשיא												?	קבד.
במרודד	כדאמר רב פפא:											!	קבד:
הכא נמי: במרודד.												!	קבד:
היו עליו.													קבד: <
לא שנו אלא מאחריו, אבל מלפניו - יש נוגע וחוזר ונוגע	בר פדא:											◆	קבד:
אין נוגע וחוזר ונוגע.	רבי יוחנן:											◆	קבד:
ואודא רבי יוחנן לטעמיה													קבד:
רבי ישמעאל ורבי דוסא בן הרכינס אמרו דבר אחד	דאמר רבי יוחנן:												קבד:
רבי ישמעאל													קבד:
הא דאמרן													קבד:
רבי דוסא בן הרכינס													קבד:
כל המטמאין באהל שנחלקו, והכניסו לתוך הבית - ר' דוסא בן הרכינס מטהר	דתנן: [ר' דוסא בן הרכינס]											◆	קבד:
מטמאים	חכמים:											◆	קבד:
לאו אמר רבי דוסא בן הרכינס התם: אין מאהיל וחוזר ומאהיל, הכא נמי: אין נוגע וחוזר ונוגע													קבד:
ומדברי דוסא בן הרכינס כרבי ישמעאל, רבנן כרבי עקיבא, והא ר' עקיבא טהורי קא מטהר													קבד:
עד כאן לא קא מטהר רבי עקיבא אלא בעור אבל בעלמא מטמא												!	קבד:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בב' חצאי זיתים שתחבן בקיסם והסיטן שהוא טמא	כדקתני סיפא, ומודה רבי עקיבא:											קכד:
ומפני מה ר"ע מטהר בעור - מפני שהעור מבטלן.												קכד:
ויקרא י"א' בנבלתם - ולא בעור שיש עליו ב' חצאי זיתים	מתיב רב עוקבא בר חמא:											קכד:
יכול אף במשא? ת"ל: (ויקרא י"א) והנושא יטמא - דברי רבי ישמעאל	[רבי ישמעאל]											קכד:
הנוגע והנושא, את שבא לכלל מגע - בא לכלל משא, לא בא לכלל מגע - לא בא לכלל משא	רבי עקיבא:											קכד:
ואם איתא, הרי בא לכלל מגע מלפנין												קכד:
הכי קאמר: את שבא לכלל מגע בכל צד - בא לכלל משא, לא בא לכלל מגע בכל צד - לא בא לכלל משא.	רבא:											קכד:
קולית סתומה לרבי ישמעאל, מהו שתטמא? אית ליה לר' ישמעאל את שבא לכלל מגע - בא לכלל משא, לא בא לכלל מגע - לא בא לכלל משא, והכא היינו טעמא - משום דבא לכלל מגע מלפנין, או דלמא: לית ליה?	בעא מיניה רב אויא סבא מרבה בר רב הונא:											קכד:
עורבא פרק	אמר ליה: [רבה בר רב הונא]											קכד:
א"ל רבא בריה: ולאויא רב אויא סבא מפומבדיתא דמשבח לן מר בגויה, דגברא רבה הוא?	[רבא בריה]											קכד:
א"ל: אני היום (שיר השירים ב') סמכוני באשישות, ובעא מינאי מילתא דבעי טעמא.	[רבה בר רב הונא]											קכד:
שני חצאי זיתים שתחבן בקיסם, אפי' מוליך ומביא כל היום כולו - טהור, מ"ט - כתיב (ויקרא י"א) ונשא וקרין נושא, בעינן נושא - והוא דנישא בבת אחת	עולא:											קכד:
היו עליו שני חצאי זיתים מטמאין במשא ולא במגע דברי ר' ישמעאל	תנן: [רבי ישמעאל]											קכד:
אמאי? והא לאו נישא הוא?												קכד:
במרודד	רב פפא:											קכד:
בשני חצאי זיתים שתחבן בקיסם והסיטן שהוא טמא	ת"ש: מודה ר"ע:											קכד:
אמאי? והא לאו נישא הוא?												קכד:
ה"נ במרודד.												קכד:
כתנאי:												קכד:
אחד הנוגע ואחד המסיט	[ת"ק]											קכד:
אף הנושא	רבי אליעזר:											קכד:
אטו נושא לאו מסיט הוא?												קכד:
אלא לאו הכי קאמר: אחד הנוגע ואחד המסיט בלא נישא, ואתא ר' אליעזר למימר: והוא דנישא												קכד:
ומאי אף?												קכד:
אימא: והוא דנישא.												קכד:
קולית המת וקולית המוקדשין, הנוגע בהן, בין סתומים בין נקובים - טמא												קכד:
קולית נבלה וקולית השרץ, הנוגע בהם סתומים - טהורים, נקובים כל שהוא - מטמא במגע, מנין שאף במשא - ת"ל: (ויקרא י"א) הנוגע והנושא את שבא לכלל מגע - בא לכלל משא, לא בא לכלל מגע - לא בא לכלל משא.												קכה:
נוגע - אין, אבל מאהיל - לא.												קכה:

disputants- חולקים ♦ **statement- מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פסקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
story- מעשה O **answer- תירוץ!**
proof- ראייה ■

מקרא- key:

Talmud Navigator

חולין-העור והרוטב	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מימרא												
היכי דמי? אי דאיכא כזית בשר, באהל נמי ליטמא									ז		קכה.	
דליכא כזית בשר									!	◇	קכה.	
ואי דאיכא כזית מוח מבפנים - טומאה בוקעת ועולה, באהל נמי ליטמא									ז		קכה.	
דליכא כזית מוח בפנים									!	◇	קכה.	
ואי מוח מבפנים מעלה ארוכה מבחוץ, אבר מעליא היא, באהל נמי ליטמא									ז		קכה.	
זאת אומרת: מוח בפנים אינו מעלה ארוכה מבחוץ.	רב יהודה בריה דרבי חייא:								!	◇	קכה.	
במאי אוקימתא - דליכא כזית, אי הכי, במקדשים אמאי מטמא?									ז	◇	קכה.	
ותו, קולית נבלה וקולית השרץ כי ניקבו אמאי מטמאו?									ז	◇	קכה.	
הא לא קשיא, רישא - דליכא כזית, סיפא - דאיכא כזית									!	◇	קכה.	
ומאי קמ"ל?									ז		קכה.	
מילי מילי קא משמע לן, רישא קמ"ל - דמוח מבפנים אינו מעלה ארוכה מבחוץ									!	◇	קכה.	
מוקדשין מאי קמ"ל?									ז		קכה.	
שימוש נותר מילתא היא									!	◇	קכה.	
עצמות קדשים ששימשו נותר - מטמאין את הידים, הואיל ונעשה בסיס לדבר האסור	דאמר מרי בר אבובא אמר רבי יצחק:								!		קכה.	
נבלה אע"ג דאיכא כזית, ניקבה - אין, לא ניקבה - לא									!		קכה.	
לעולם מוח מבפנים מעלה ארוכה מבחוץ, והכא במאי עסקינן - בששפה, וכדרכי אלעזר	אבוי:								!	◇	קכה.	
קולית ששפה לארכה - טמאה, לרחבה - טהורה, וסימניך: דיקלא	דא"ר אלעזר:								!		קכה.	
לעולם דאיכא כזית, ומוח מבפנים מעלה ארוכה מבחוץ, ומאי נוגע דקתני - מאהיל	רבי יוחנן:								!	◇	קכה.	
ואי מוח מבפנים מעלה ארוכה מבחוץ, קולית נבלה וקולית השרץ כי לא נקבו אמאי טהורים?									ז	◇	קכה.	
הכא במאי עסקינן - כגון דאיכא כזית מוח המתקשקש, גבי מת - טומאה בוקעת ועולה, נבלה כיון דמתקשקש הוא, ניקבה - אין, לא ניקבה - לא	רבי בנימין בר גידל אמר ר' יוחנן:								!	◇	קכה.	
הנוגע בכחצי זית ומאהיל על חצי זית, או חצי זית מאהיל עליו - טמא	רבי אבין ואיתימא ר' יוסי בר אבין, אף אנן נמי תנינא:								■	■	◇	קכה.
אי אמרת בשלמא חד שמא הוא - משו"ה מצטרף, אלא אי אמרת תרי שמי ניהו מי מצטרף?									■	■	קכה.	
זה הכלל, כל שהוא משם אחד - מצטרף וטמא, משני שמות - טהור	והתנן:								■	■	קכה.	
אלא מאי, חד שמא הוא? אימא סיפא									ז		קכה.	
אבל הנוגע בכחצי זית, ודבר אחר מאהיל עליו ועל כחצי זית - טהור	[סיפא]								■	ז	◇	קכה.
ואי חד שמא הוא, אמאי טהור?									ז	◇	קכה:	
אלא קשיא רישא									ז	◇	קכה:	
בטומאה רצוצה בין ב' מגדלים עסקינן, ואין ביניהן פותח טפח, דכולה נגיעה היא.	רבי זירא:								!	◇	קכה:	

מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
מקרא-key:	

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator													
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
ומאן תנא דקרי לאהל נוגע - ר' יוסי היא												◊	קבה:		
מלא תרווד רקב - מטמא במגע ובמשא ובאהל	דתניא, רבי יוסי:												◊	קבה:	
בשלמא במשא ובאהל, הא - קא טעין ליה לכוליה, והא - קא מאהיל אכוליה, אלא נוגע, הא לא נגע בכוליה														קבה:	
אלא לאו ש"מ: מאי נוגע - מאהיל														◊	קבה:
והא קתני נוגע והא קתני מאהיל														קבה:	
למטה מטפח - אהל נגיעה, למעלה מטפח - אהל גרידא	אביי:													◊	קבה:
אפילו למעלה מטפח נמי אהל נגיעה הוא, והיכי דמי אהל גרידא - בהמשכה	רבא:													◊	קבה:
אמר רבא, מנא אמינא לה.	[רבא]													קבה:	
חבילי מטה וסריגי חלונות - חוצצין בין הבית לעלייה שלא להכניס טומאה לצד שני, פרסן על פני המת באויר, הנוגע כנגד הנקב - טמא, שלא כנגד הנקב - טהור	דתנן, רבי יוסי:													◊	קבה:
ה"ד														קבה:	
אילימא למטה מטפח														קבה:	
שלא כנגד הנקב אמאי טהור? מת בכסותו היא, ומת בכסותו מטמא														קבה:	
אלא לאו למעלה מטפח, וקא קרי ליה נוגע														◊	קבה:
לעולם למטה מטפח, ודקאמרת מת בכסותו הוא, מת בכסותו - מבטל ליה, האי - לא מבטל ליה	אביי:													◊	קבה:
ותהוי כטומאה טמונה - בוקעת ועולה														קבה:	
טומאה טמונה אינה בוקעת	קסבר רבי יוסי:													◊	קבה:
ומנא תימרא?														קבה:	
תיבת המגדל שיש בה פותח טפח ואין ביציאתה פותח טפח, טומאה בתוכה - הבית טמא, טומאה בבית - מה שבתוכה טהור, מפני שדרך טומאה לצאת ואין דרך טומאה ליכנס	דתנן: [ת"ק]													◊	קבה:
מטהר מפני שיכול הוא להוציאה לחצאין או לשורפה במקומה	רבי יוסי:													◊	קבה:
העמידה בפתח ופתחה לחוץ, טומאה בתוכה - הבית טהור, טומאה בבית - מה שבתוכה טהור	וקתני סיפא:													◊	קבה:
רבי יוסי מטהר	ותני עלה: [רבי יוסי]													◊	קבו.
אהייא?														קבו.	
אילימא אסיפא														קבו.	
ת"ק נמי טהורי קא מטהר														קבו.	
טומאה בתוכה - הבית טמא, אי משום דדרך טומאה לצאת ואי משום דטומאה טמונה בוקעת.	אלא, דקאמר ת"ק:													◊	קבו.
ודקאמרת דרך טומאה לצאת - יכול הוא להוציאה לחצאין או לשורפה במקומה, ודקאמרת טומאה טמונה בוקעת - טומאה טמונה אינה בוקעת	וקא"ל רבי יוסי:													◊	קבו.
ורמי דר' יוסי אדר' יוסי														◊	קבו.
הכלב שאכל בשר מת, ומת הכלב ומוטל על האסקופה, ר"מ אומר: אם יש בצוארו פותח טפח - מביא את הטומאה, ואם לאו - אינו מביא את הטומאה	דתנן: [רבי מאיר]													◊	קבו.
רואין מכנגד השקוף ולפנים - הבית טמא, מכנגד השקוף ולחוץ - הבית טהור	רבי יוסי:													◊	קבו.

מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
מקרא-key:	

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator										
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
פיו לפנים - הבית טהור, פיו לחוץ - הבית טמא, מפני שטומאה יוצאה דרך שוליו	רבי אלעזר:	◊	◊									
בין כך ובין כך הבית טמא	רבי יהודה בן בתירא:	◊	◊									
מאי לאו אין בצוארו פותח טפה קאי רבי יוסי, וש"מ: טומאה טמונה בוקעת		◊										
רואין את חלל הטומאה קתני ורבי יוסי בתרתי פליג וקא"ל לרבי מאיר דקאמרת כי יש בצוארו פותח טפה מביא את הטומאה - אגן בתר חללה אזלינן, ודקא אמרת על האסקופה כולה טמא - מכנגד השקוף ולפנים הבית טמא מכנגד השקוף ולחוץ הבית טהור	רבי:	!										
רואין את חלל הטומאה.	רב אחא בריה דרבא מתני לה בהדיא, רבי יוסי:	■										
ומאן תנא דפליג עליה?				^								
רבי שמעון הוא				!								
שלוש טומאות פורשות מן המת, שתיים בכל אחת ושלישית אין בהן, ואלו הן: מלא תרווד רקב, ועצם כשעורה, וגולל ודופק	דתניא, רבי שמעון:	■	!									
מלא תרווד רקב מטמא במשא ובינו מטמא במגע, והיכן מגעו - עם אחת מהן		■	!									
עצם כשעורה מטמא במשא ובמגע ואינו מטמא באהל, והיכן אהליו - עם אחת מהן		■	!									
גולל ודופק מטמא במגע ובאהל ואינו מטמא במשא, והיכן משאו - עם אחד מהן.		■	!									
קולית נבלה וקולית השרץ וכו'.												<
(ויקרא י"א) בנבלתה - ולא בקולית סתומה, יכול אפילו ניקבה? ת"ל: הנוגע יטמא את שאפשר ליגע - טמא, ואת שאי אפשר ליגע - טהור	ת"ר:											
אלא מעתה, בהמה בעורה לא תטמא פוק חזי כמה נקיבים יש בה א"ל רב פפא לרבא: אלא מעתה, כוליא בחלבה לא תטמא	רבי זירא לאביי:											
תא חזי כמה חוטין נמשכין הימנה.												
חישב עליה לנוקבה ולא ניקבה, מהו? מחוסר נקיבה כמחוסר מעשה דמי, או לא?	בעי רב אושעיא:											
מחוסר נקיבה לאו כמחוסר מעשה דמי.	הדר פשטה: [רב אושעיא]											
ביצת השרץ המרוקמת - טהורה, ניקבה כל שהוא - טמא.												
עכבר שחציו בשר וחציו אדמה, הנוגע בבשר - טמא, באדמה - טהור	[ת"ק]											
אף הנוגע באדמה שכנגד הבשר - טמא.	רבי יהודה:											
(ויקרא י"א) הטמאים - לרבות ביצת השרץ וקולית השרץ, יכול אפי' לא ריקמה - ת"ל: (ויקרא י"א) השרץ מה שרץ שרקם, אף ביצת השרץ שרקמה, יכול אפי' לא ניקבו - ת"ל: הנוגע יטמא את שאפשר ליגע - טמא, ואת שאי אפשר ליגע - טהור, וכמה נקיבתה - כחוט השערה, שאפשר ליגע כחוט השערה.	ת"ר:											
עכבר שחציו וכו'.												<
והוא שהשרץ על פני כולו	רבי יהושע בן לוי:											
אף הנוגע באדמה שכנגד בשר - טמא	איכא דמתני לה אסיפא, רבי יהודה:											<
והוא שהשרץ על פני כולו	רבי יהושע בן לוי:											
מאן דמתני לה ארישא - כל שכן אסיפא, ומאן דמתני לה אסיפא, אבל רישא - אע"ג דלא השריץ.												
מתוך שנאמר עכבר שומע אני אפילו עכבר שבים, ששמו עכבר, ודין הוא: טימא בחולדה וטימא בעכבר, מה חולדה - מין הגדל על הארץ, אף עכבר - מין הגדל על הארץ, או כלך לדרך זו: טימא בחולדה וטימא בעכבר, מה חולדה - כל ששמה חולדה, אף עכבר - כל ששמו עכבר, אפי' עכבר שבים ששמו עכבר, ת"ל: (ויקרא י"א) על הארץ	ת"ר:											

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

חולין- העור והרוטב		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
אי על הארץ, יכול: על הארץ - יטמא, ירד לים - לא יטמא, ת"ל: (ויקרא י"א) השורץ - כל מקום ששורץ, או אינו אלא השורץ - כל המשריץ יטמא, שאין משריץ - לא יטמא, אוציא עכבר, שחציו בשר וחציו אדמה שאין פרה ורבה ודין הוא: טימא בחולדה וטימא בעכבר, מה חולדה - כל ששמה חולדה, אף עכבר - כל ששמו עכבר, אביא עכבר שחציו בשר וחציו אדמה או כלך לדרך זו: מה חולדה - פרה ורבה, אף עכבר - פרה ורבה, ת"ל: (ויקרא י"א) בשרץ.	אמר ליה ההוא מדרבנן לרבא:													◇
ומאחר דשויתיה לים מקום טומאה, מה לי הכא, מה לי הכא?	אמר ליה: [רבא]													◇
והאי על הארץ מיבעי ליה להוציא ספק טומאה צפה														◇
על הארץ - להוציא ספק טומאה צפה	דא"ר יצחק בר אבדימי:													◇
תרתיה על הארץ כתיבי.														◇
(ויקרא י"א) הצב למינהו - להביא העור וכן הנפלים וסלמנא, וכושהוהו - עמג על פסוק זה אמרו: (תהלים ק"ד) מה רבו מעשיך ה'! יש לך בריות גדולות בים ויש לך בריות גדולות ביבשה, שבים - אילמלי	ת"ר:													◇
כל שיש ביבשה יש בים, חוץ מן החולדה.	תנו רבנן:													◇
מאי קראה - (תהלים מ"ט) האזינו כל יושבי חלד.	רבי זירא:													◇
ביברי דנרש אינן מן הישוב.	רב הונא בריה דרב יהושע:													◇
בשמתא נרש, תרביה משכיה ואליתיה.	רב פפא:													◇
(ירמיהו כ"ב) ארץ ארץ ארץ שמעי דבר ה', אמר רב פפא: לא אבה נרש שמוע דבר ה'.	[רב פפא]													◇
נרשאה נשקין - מני ככין, נהר פקודאה לויין - מגלימא שפירא דחזי עלך, פומבדיתאה לויין - אשני אושפיזין.	רב גידל אמר רב:													◇
פעם אחת הלכתי לוועד וראיתי נחש שהוא כרוך על הצב, לימים יצא ערוך מביניהם, וכשבאתי לפני ר' שמעון החסיד, אמר לי: אמר הקב"ה הם הביאו בריה שלא בראתי בעולמי, אף אני אביא עליהם בריה שלא בראתי בעולמי.	רב הונא בר תורתא:													◇
כל שתשמיען ועיבורן שוה - יולדין ומגדלין זה מזה, וכל שאין תשמיען ועיבורן שוה - אין יולדין ומגדלין זה מזה.	והאמר מר:													◇
נס בתוך נס האי פורענותא הוא מאי נס בתוך נס - לפורענות.	רב:													◇
האבר והבשר המדולדלין בבהמה - מטמאין טומאת אוכלין במקומן, וצריכין הכשר														◇
נשחטה הבהמה - הוכשרו בדמיה דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]													◇
לא הוכשרו	רבי שמעון:													◇
מתה הבהמה - הבשר צריך הכשר														◇
האבר מטמא משום אבר מן החי, ואינו מטמא משום אבר נבלה דברי ר' מאיר	[רבי מאיר]													◇
מטהר.	רבי שמעון:													◇
טומאת אוכלין - אין, טומאת נבלה - לא														◇
היכי דמי														◇
אי דמעלין ארוכה														◇
אפילו טומאת אוכלין נמי לא ליטמו														◇
ואי דאין מעלין ארוכה														◇

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story- מעשה O	מימרא- statement † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
טומאת נבלה נמי ליטמן										ג		קבו:				
לעולם דאין מעלין ארוכה, ושאיני טומאת נבלה דרחמנא אמר: (ויקרא י"א) כי יפול - עד שיפול.										!		◇	קבו:			
האבר והבשר המדולדלין בבהמה ומעורין בחוט השערה, יכול יטמאו טומאת נבלה - תלמוד לומר: יפול - עד שיפול.	תניא נמי הכי:										■		◇	קבו:		
ואפילו הכי - טומאת אוכלין מיטמו											■		◇	קבו:		
מסייע ליה לרב חייא בר אשי											■		קבו:			
תאנים שצמקו באיביהן - מטמאות טומאת אוכלין, והתולש מהן בשבת - חייב חטאת	דאמר רב חייא בר אשי אמר שמואל:										■ ■		◇	קבו:		
לימא מסייע ליה:											ג		◇	קבו:		
ירקות שצמקו באיביהן כגון הכרוב והדלעת - אין מטמאין טומאת אוכלין, קצצן ויבשן - מטמאין טומאת אוכלין קצצן ויבשן ס"ד? עץ בעלמא הוא	[תוספתא]										■	ג		◇	קבו:	
בעל מנת ליבשן	וא"ר יצחק:										■	ג		◇	קבו:	
טעמא דכרוב ודלעת הוא, כיון דיבשן - לאו בני אכילה נינהו, הא שאר פירות מטמאי											■	ג		◇	קבו:	
היכי דמי											^	ג		קבו:		
אי דיבשן הן ועוקציהן											!	ג		קבו:		
פשיטא											ג	ג		קבו:		
אלא לאו: בלא עוקציהן											!	ג		◇	קבו:	
לעולם הן ועוקציהן וקצצן על מנת ליבשן איצטריכא ליה											!			◇	קבו:	
אילן שנפשה ובו פירות - הרי הן תלושין, יבשו - הרי הן כמחוברין	ת"ש:										■	ג		◇	קבו:	
מאי לאו, מה תלושין - לכל דבריהן, אף מחוברין - לכל דבריהן?											ג			◇	קבו:	
מידי איריא? הא כדאיתא, והא כדאיתא.											!			◇	קבו:	
נשחטה בהמה וכו'.													■	<	קבו:	
במאי קא מיפלגי?													^		קבו:	
בבהמה נעשית יד לאבר קמפלגי	רבה:												!		◇	קבו:
אין בהמה נעשית יד לאבר	מר סבר: [רבי שמעון]												! ■		◇	קבו:
בהמה נעשית יד לאבר	ומר סבר: [רבי מאיר]												! ■		◇	קבו:
באוחז בקטן ואין גדול עולה עמו קמפלגי	אביי:												!		◇	קבו:
אוחז בקטן ואין גדול עולה עמו - הרי הוא כמוהו	מר סבר: [רבי מאיר]												! ■		◇	קבו:
אינו כמוהו	ומר סבר: [רבי שמעון]												! ■		◇	קבו:
ואף ר' יוחנן סבר באוחז בקטן ואין גדול עולה עמו קא מיפלגי													■		קבו:	
דרבי יוחנן רמי דר"מ אדר"מ: מי אמר ר' מאיר אוחז בקטן ואין גדול עולה עמו הרי הוא כמוהו?	[רבי יוחנן]												ג		◇	קבו:
אוכל שנפרס ומעורה במקצת, רבי מאיר אומר: אם אוחז בקטן וגדול עולה עמו - הרי הוא כמוהו, ואם לאו - אינו כמוהו	ורמינהו: [רבי מאיר]												■	ג	◇	קבו:

<p> disputants - חולקים- central point for summary and review - נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment - מובאה של פסקה קודמת- story - מעשה- key - מקרא: </p>	<p> statement - מימרא- challenge - קושיא- question - שאלה- answer - תירוץ- proof - ראיה- </p>
---	--

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
מוחלת השיטה	ואמר רבי יוחנן:										!	◊	קבה.		
ומאי קושיא? דילמא שני ליה לר"מ בין טבול יום לשאר טומאות?											ז		◊	קבה.	
אחד טבול יום ואחד שאר טומאות	תניא, רבי:										!		◊	קבה.	
ודילמא: לרבי לא שני ליה, ולר' מאיר שני ליה?											ז		◊	קבה.	
לדברי רבי מוחלת השיטה.	רבי יאשיה, הכי אמר ר' יוחנן:										!		◊	קבה.	
ביש יד לטומאה ואין יד להכשר קמיפלגי	רבא:											!	◊	קבה.	
יש יד לטומאה ואין יד להכשר	מר סבר: [רבי שמעון]										!	◊	◊	קבה.	
יש יד לטומאה ולהכשר	ומר סבר: [רבי מאיר]										!	◊	◊	קבה.	
בהכשר קודם מחשבה קמיפלגי	רב פפא:											!	◊	קבה.	
חלב שחוטט בכפרים - צריך מחשבה ואין צריך הכשר, שכבר הוכשר בשחיטה	דתנן, אמר רבי יהודה: כך היה רבי עקיבא שונה:											!	◊	קבה.	
למדתנו רבינו, עולשין שלקטן והדיחן לבהמה ונמלך עליהן לאדם - צריכות הכשר שני	אמרתי לפניו: [רבי יהודה]											!	◊	קבה.	
וחזר רבי עקיבא להיות שונה כרבי יהודה	[רבי עקיבא]											!	◊	קבה.	
מר סבר לה כמעיקרא	[רבי מאיר]										!	◊	◊	קבה.	
ומר סבר לה כחזרה.	[רבי שמעון]										!	◊	◊	קבה.	
בנתקנת הדם בין סימן לסימן קמיפלגי	רב אחא בריה דרב איקא:											!	◊	קבה.	
ישנה לשחיטה מתחלה ועד סוף, והאי דם שחיטה הוא	מר סבר: [רבי מאיר]										!	◊	◊	קבה.	
אינה לשחיטה אלא לסוף, והאי דם מכה הוא.	ומר סבר: [רבי שמעון]										!	◊	◊	קבה.	
בשחיטה מכשרת ולא דם קמיפלגי.	רב אשי											!	◊	קבה.	
בהמה בחייה, מהו שתעשה יד לאבר?	בעי רבה:											^	◊	קבה.	
תיקו.													◊	קבה.	
הרי אמרו קישות שנטעה בעצין, והגדילה ויצאת חוץ לעצין - טהורה	אביי: [הרי אמרו]												◊	קבה.	
וכי מה טיבה לטהר? אלא הטמא בטומאתו, וטהור בטהרתו	רבי שמעון:												◊	קבה.	
מהו שתעשה יד לחברתה?	בעי אביי:												^	◊	קבה.
תיקו.													◊	קבה.	
המשתחוה לחצי דלעת - אסרה	רבי ירמיה, הרי אמרו:												◊	קבה.	
מהו שתעשה יד לחברתה?	בעי ר' ירמיה:												^	◊	קבה:
תיקו.													◊	קבה.	
יחור של תאנה שנפשה ומעורה בקליפתה - ר' יהודה מטהר	רב פפא, הרי אמרו: [רבי יהודה]												◊	קבה.	
אם יכול לחיות - טהור, ואם לאו - טמא	חכמים:												◊	קבה.	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מהו שיעשה יד לחבירו?	בעי רב פפא:										▲	◊	קב:	
תיקו.											■		קב:	
אבן שבזוית, כשהוא חולץ - חולץ את כולה, וכשהוא נותן - נותן את שלו ומניח את של חבירו	רבי זירא, הרי אמרו:											■	◊	קב:
מהו שתעשה יד לחברתה?	בעי רבי זירא:										▲	◊	קב:	
תיקו.											■		קב:	
מתה הבהמה.												■	<	קב:
מאי איכא בין אבר מן החי לאבר של הנבלה?											▲		קב:	
איכא בינייהו: בשר הפורש ממנו מאבר בהמה, דאילו בשר הפורש מאבר מן החי - לא מטמא, מאבר מן הנבלה - מטמא.												!	◊	קב:
אבר מן החי דמטמא, מאי קרא?											▲		קב:	
(ויקרא י"א) וכי ימות מן הבהמה	רב יהודה אמר רב:										■	!	◊	קב:
והאי מיבעי ליה לכאידך דרב יהודה אמר רב											ז		קב:	
וכי ימות מן הבהמה - מקצת בהמה מטמאה ומקצת בהמה אינה מטמאה, ואיזו זו - זו טרפה ששחטה	דאמר רב יהודה אמר רב, ואמרי לה במתניתא תנא:										■	ז	◊	קב:
אם כן, לכתוב רחמנא מבהמה, מאי מן הבהמה - ש"מ תרתי											!		קב:	
אי הכי, אפילו בשר נמי											ז		קב:	
לא ס"ד											!		קב:	
יכול יהא בשר הפורש מן החי טמא? ת"ל: וכי ימות מן הבהמה מה מיתה - שאינה עושה חליפין, אף כל - שאינה עושה חליפין, דברי ר' יוסי הגלילי	דתניא: [רבי יוסי הגלילי]										■	!	◊	קב:
בהמה, מה בהמה - גידים ועצמות, אף כל - גידים ועצמות	רבי עקיבא:										■	!	◊	קב:
בהמה, מה בהמה - בשר גידים ועצמות, אף כל - בשר גידים ועצמות.	רבי:										■	!	◊	קב:
מאי איכא בין רבי לר"ע?											▲		קב:	
איכא בינייהו: ארכובה,											!		קב:	
בין ר"ע לר' יוסי הגלילי מאי איכא בינייהו?											▲		קב:	
כוליא וניב שפתים איכא ביניהו.	רב פפא:										!		קב:	
תניא נמי גבי שרצים כהאי גוונא:											■		קב:	
יכול בשר הפורש מן השרצים יהא טמא? ת"ל: (ויקרא י"א) במותם מה מיתה - שאינה עושה חליפין, אף כל - שאינה עושה חליפין דברי רבי יוסי הגלילי	[תניא, רבי יוסי הגלילי]										■		קב:	
שרץ, מה שרץ - גידים ועצמות אף כל - גידים ועצמות	רבי עקיבא:										■		קב:	
שרץ, מה שרץ - בשר גידים ועצמות, אף כל - בשר גידים ועצמות	רבי:										■		קב:	
בין רבי לר"ע - איכא ביניהו ארכובה, בין ר"ע לר' יוסי הגלילי מאי איכא ביניהו?											▲		קב:	
כוליא וניב שפתים איכא ביניהו.	רב פפא:										!		קב:	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
וצריכא, דאי אשמעינן בהמה, היינו טעמא דלא מטמא מחיים - משום דלא מטמא בכעדשה, אבל שרץ דמטמא בכעדשה, אימא לטמא מחיים ואי אשמעינן שרץ, משום דלא מטמא במשא לא מטמא מחיים, אבל בהמה דמטמא במשא, אימא תטמא מחיים, צריכא.												◇	קבח:	
החותך כזית בשר מאבר מן החי, חתכו ואח"כ חישוב עליו - טהור, חישוב עליו ואח"כ חתכו - טמא	ת"ר:											◇	קבח:	
רבי אסי לא על לבי מדרשא, אשכחיה לרבי זירא												○	קבח:	
א"ל: מאי אמור בבי מדרשא?	[רבי אסי]											○	קבח:	
א"ל: מאי קשיא לך?	[רבי זירא]											○	קבח:	
אמר ליה: דקתני חישוב ואח"כ חתכו - טמא טומאת בית הסתרים היא, וטומאת בית הסתרים לא מטמא	[רבי אסי]											◇	קבח:	
אמר ליה: אף לדידי קשיא לי, ושאליתיה לרבי אבא בר ממל	[רבי זירא]											○	קבח:	
הא מני - רבי מאיר היא, דאמר טומאת בית הסתרים מטמא	ואמר ליה: [רבי אבא בר ממל]											!	◇	קבח:
אמר ליה: ולא זימנין סגיאין אמרה קמאי, ואמרי ליה: שני ליה לר' מאיר בין טומאה דבעיא הכשר ובין טומאה דלא בעיא הכשר	[רבי זירא]											◇	קבח:	
ומאי קושיא? דלמא בשהוכשר?	רבא:											!	◇	קבח:
למה לי הכשר? הרי מטמא טומאה חמורה אגב אבין	רבה בר רב חנן, לרבא:											◇	קבח:	
כשמיש - מעשה עין שימש.	אמר ליה: [רבא]											!	◇	קבח:
כופת שאור שיחדה לישביה - בטלה	אביי, הרי אמרו:											■	◇	קבח:
טומאתה לאו דאורייתא, דאי סלקא דעתך דאורייתא, מצינו לאוכלין שמטמאין טומאה חמורה	[אביי]											◇	קבח:	
כשמיש - מעשה עין שימש.												!	קבח:	
תקרובת עבודת כוכבים של אוכלין - מטמאין באוהל	אביי, הרי אמרו:											■	◇	קבח:
טומאתה לאו דאורייתא, דאי סלקא דעתך דאורייתא, מצינו לאוכלין שמטמאין טומאה חמורה	[אביי]											◇	קבח:	
כשמיש - מעשה עין שימש.												!	קבח:	
חבורי אוכלין ככלים דמו	אביי, הרי אמרו:											■	◇	קבח:
טומאתן לאו דאורייתא, דאי סלקא דעתך דאורייתא, מצינו לאוכל שמטמא טומאה חמורה	[אביי]											◇	קבח:	
כשמיש מעשה עין שימש												!	קבח:	
חלב נבלה בכפרים צריך מחשבה והכשר	רב פפא לרבא, הא דתניא:											■	◇	קבח:
טומאתו אגב כוליא לאו דאורייתא, דאי סלקא דעתך דאורייתא, מצינו לאוכל שמטמא טומאה חמורה	[רב פפא לרבא]											◇	קבח:	
כשמיש - מעשה עין שימש.												!	קבח:	
בית שסככו בורעים - טהור	רב מתנה, הרי אמרו:											■	◇	קבח:
טומאתו לאו דאורייתא, דאי סלקא דעתך דאורייתא, מצינו לזרעים שמטמא טומאה חמורה	[רב מתנה]											◇	קבח:	
כשמיש - מעשה עין שימש.												!	קבח:	
מטהר.	רבי שמעון:											■	◇	קבח:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מה נפשך, אי מיתה עושה ניפול - ליטמא משום אבר מן החי אי אין מיתה עושה ניפול - ליטמא משום אבר מן הנבלה											⚡	◇
ר"ש ארישא קאי,											!	◇
האבר והבשר המדולדלין בבהמה - מטמא טומאת אוכלין במקומן וצריכין הכשר	[רישא,ת"ק]										◆	!
מטהר	רבי שמעון:										◆	!
מ"ט דר"ש - אמר קרא (ויקרא י"א) מכל האוכל אשר יאכל אוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים - קרוי אוכל, אוכל שאי אתה יכול להאכילו לאחרים - אין קרוי אוכל	רבי אסי אמר רבי יוחנן:											◇
דילמא טעמא דרבי שמעון תם - הואיל ומעורה מעורה?	רבי זירא לרבי אסי:										⚡	◇
יחור של תאנה שנפשה, ומעורה בקליפה - ר' יהודה מטהר	דתניא: [רבי יהודה]										◆	⚡
אם יכול לחיות - טהור, ואם לאו - טמא	חכמים:										◆	⚡
מאי טעמא דרבי יהודה?	ואמרינן לך: [רבי זירא]										^	⚡
הואיל ומעורה מעורה	ואמרת לן: [רבי אסי]										!	⚡
נשחטה הבהמה הוכשרה בדמיה דברי ר' מאיר	אמר ליה [רבי אסי] אמצעיתא: [רבי מאיר]										◆	!
לא הוכשרו	רבי שמעון:										◆	!
מאי טעמא דרבי שמעון - אמר קרא (ויקרא י"א) מכל האוכל אשר יאכל, אוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים - קרוי אוכל, אוכל שאין אתה יכול להאכילו לאחרים - אין קרוי אוכל	רבי יוחנן:											◇
ודילמא טעמא דר' שמעון ביהיא אי כדרבה אי כדרבי יוחנן?											⚡	◇
אלא, לעולם אסיפא, ולא אאבר אלא אבשר:											!	◇
מתה הבהמה הבשר צריך הכשר	[סיפא, ת"ק]										◆	!
מטהר	רבי שמעון:										◆	!
מ"ט דרבי שמעון - אמר קרא מכל האוכל אשר יאכל, אוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים - קרוי אוכל, אוכל שאי אתה יכול להאכילו לאחרים - אין קרוי אוכל.	רבי יוחנן:											◇
האבר והבשר המדולדלין באדם - טהורים, מת האדם - הבשר טהור.												■
האבר מטמא משום אבר מן החי, ואינו מטמא משום אבר מן המת דברי ר' מאיר	[רבי מאיר]										◆	■
מטהר.	רבי שמעון:										◆	■
ורבי שמעון מה נפשך, אי מיתה עושה ניפול - ליטמא משום אבר מן החי ואי אין מיתה עושה ניפול - ליטמא משום אבר מן המת											⚡	◇
ר' שמעון בעלמא קאי, דקאמר תנא קמא האבר מטמא משום אבר מן החי ואין מטמא משום אבר מן המת, אלמא: אבר המת בעלמא - מטמא	[ת"ק]										◆	!
אבר המת בעלמא לא מטמא	ואמר ליה ר"ש:										◆	!
שמעתי שאבר מן החי מטמא	דתניא אמר ר' אליעזר:											◇
מן החי ולא מן המת? וקל וחומר, ומה חי שהוא טהור - אבר הפורש ממנו טמא, מת שהוא טמא - לא כל שכן? כתוב במגילת תענית, פסחא זעירא - דלא למספד, הא רבה למספד? אלא - כל דכן, הכא נמי - כל דכן	אמר לו ר' יהושע:										⚡	◇
כך שמעתי.	אמר ליה: [רבי אליעזר]										!	◇
ומאי איכא בין אבר מן החי לאבר מן המת?											^	◇

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	--

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כזית בשר ועצם כשעורה הפורש מאבר מן החי איכא בינייהו												◊	קבט:
כזית בשר הפורש מאבר מן החי, ר' אליעזר מטמא	דתנן: [רבי אליעזר]											◊	קבט:
מטהרין	ר' נחוניא בן הקנה ור' יהושע:											◊	קבט:
עצם כשעורה הפורש מאבר מן החי, ר' נחוניא מטמא	[רבי נחוניא]											◊	קבט:
מטהרין	רבי אליעזר ור' יהושע:											◊	קבט:
השתא דאתית להכי, בין תנא קמא לרבי שמעון נמי: כזית בשר ועצם כשעורה, איכא בינייהו.												◊	קבט:
הדרן עלך העור והרוטב												◊	

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פסקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
story-מעשה O **answer-תירוץ!** ^ **challenge-קושיא** ζ
proof-ראיה ■

מקרא-key:

Talmud Navigator

חולין-הזרוע והלחיים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הזרוע והלחיים והקבה נוהגין בארץ ובחוצה לארץ, בפני הבית ושלא בפני הבית, בחולין אבל לא במוקדשין שהיה בדיו, ומה אם החולין שאינן חייבים בחזה ושוק - חייבים במתנות, קדשים שחייבים בחזה ושוק אינו דין שחייבים במתנות? ת"ל: (ויקרא ז) ואתן אותם לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם - אין לו אלא מה שאמור בענין.												
כל הקדשים שקדם מום קבוע להקדשן ונפדו - חייבין בככורה ובמתנות, ויוצאין לחולין להגזו ולהעבד, וולדן וחלבן מותר לאחר פדיון, והשוחטן בחוץ פטור, ואין עושין תמורה, ואם מתו יפדו, חוץ מן הככור ומן המעשר.												
כל שקדם הקדשן את מומן, או מום עובר קודם להקדשן ולאחר מכאן נולד להם מום קבוע, ונפדו - פטורין מן הככורה ומן המתנות, ואינן יוצאין לחולין להגזו ולהעבד, וולדן וחלבן אסור לאחר פדיון, והשוחטן בחוץ חייב, ועושין תמורה, ואם מתו יקברו.												
טעמא, דכתב רחמנא אותם, הא לאו הכי הוה אמינא קדשים חייבין במתנות? איכא למיפרך: מה לחולין - שכן חייבין בככורה										◊		
תיתי מזכרים.										!		
מה לזכרים שכן חייבין בראשית הגז										◊		
מתיישים										!		
מה לתיישים שכן נכנסין לדיר להתעשר										◊		
מזקנים										!		
מה לזקנים שכן נכנסו לדיר להתעשר										◊		
מלקוח ויתום										!		
מה ללקוח ויתום שכן נכנסין במינן לדיר להתעשר										◊		
במינן קאמרת, קדשים נמי במינן נכנסין לדיר להתעשר.										!		
ויהיו חולין חייבין בחזה ושוק מקל וחומר: ומה קדשים שאין חייבים במתנות - חייבין בחזה ושוק, חולין שחייבין במתנות - אינו דין שחייבין בחזה ושוק?										◊		
אמר קרא: (דברים י"ט) וזה יהיה משפט הכהנים, זה - אין, מידי אחרינא - לא										!		
אלא טעמא דכתב רחמנא זה, הא לאו הכי הוה אמינא: חולין חייבין בחזה ושוק? והא בעי תנופה, היכא לינופינהו? אי אבראי - (ויקרא ז) לפני ה' כתיב, אי אגואי - קא מעייל חולין לעזרה הלכך לא אפשר אלא זה למה לי?										◊		
לכדרב חסדא										!		
המוזיק מתנות כהונה או שאכלן - פטור מלשלם.	דאמר רב חסדא:									!		
המוזיק מתנות כהונה או שאכלן - פטור מלשלם	גופא, אמר רב חסדא:									■		
מאי טעמא?										^		
איבעית אימא: דכתיב זה										!		
ואיבעית אימא: משום דה"ל ממון שאין לו תובעים										!		
(דברים י"ח) וזה יהיה משפט הכהנים, מלמד שהמתנות דין	מיתיבי:									◊		
למאי הלכתא, לאו להוציאן בדינין?										◊		
לא, לחולקן בדינין, וכדרב שמואל בר נחמני										!		
מנין שאין נותנין מתנה לכהן ע"ה - שנאמר (דברי הימים ב' לא) ויאמר לעם ליושבי ירושלים לתת מנת לכהנים וללוים למען יחזקו בתורת ה' - כל המהזיק בתורת ה' יש לו מנת, ושאינו מהזיק בתורת ה' - אין לו מנת	דאמר רב שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:									!		

disputants-חולקים- statement-מימרא ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- ! proof-ראיה-
מקרא-key:	

חולין-הזרוע והלחיים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
משפט - מלמד שהמתנות דין, יכול אפי' חזה ושוק דין? ת"ל: זה	ת"ש, ר' יהודה בן בתירא:											◊	קל:
למאי?													קל:
אילמא להולקו בדיינן													קל:
אטו חזה ושוק לאו בדיינן מיחלקו?													קל:
אלא לאו, להוציא בדיינן													קל:
הכא במאי עסקינן - דאתו לידיה													קל:
אי דאתו לידיה, מאי למימרא?													קל:
דאתו לידיה בטבלייהו, וקסבר האי תנא: מתנות שלא הורמו כמי שהורמו דמיין													קל:
בעל הבית שהיה עובר ממקום למקום, וצריך ליטול לקט שכחה ופאה ומעשר עני - נוטל, ולכשיחזור ישלם, דברי רבי אליעזר	תא שמע:												קל:
מדת חסידות שנו כאן	רב חסדא:												קל:
תנא תני ישלם ואת אמרת מדת חסידות שנו כאן?	רבא:												קל:
ועוד, מדרבי אליעזר ליקום וליתוב?													קל:
עני היה באותה שעה	אלא מסיפא: וחכמים:												קל:
טעמא - דעני, הא עשיר - משלם													קל:
אמאי? ליהוי כמזיק מתנות כהונה או שאכלן													קל:
מדת חסידות שנו כאן	רב חסדא:												קל:
מנין לבעל הבית שאכל פירותיו טבלין, וכן לוי שאכל מעשרותיו טבליים, מנין שפטור מן התשלומין - ת"ל (ויקרא כ"ב) ולא יחללו את קדשי בני ישראל אשר ירימו - אין לך בהן אלא משעת הרמה ואילך	תא שמע:												קל:
הא משעת הרמה ואילך מיהא משלם													קל:
אמאי? ליהוי כמזיק מתנות כהונה או שאכלן													קל:
הכא נמי דאתו לידיה בטבלייהו, וקסבר האי תנא: מתנות שלא הורמו כמי שהורמו דמיין													קל: